

«Η ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΟ ΠΑΥΛΟ»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ολοκληρώθηκαν την **Παρασκευή 28 Ιουνίου, το πρωί, οι εργασίες** του 25ου Τριμέρου Διεθνούς Επιστημονικού Συνεδρίου των ΚΕ΄ Παυλείων, με θέμα: **«Η Διακονία της Εκκλησίας κατά τον Απ. Πάυλο»**, το οποίο διεξήχθη από 26 έως 28 Ιουνίου στην Αντωνιάδειο Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών του Δήμου Βεροίας.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

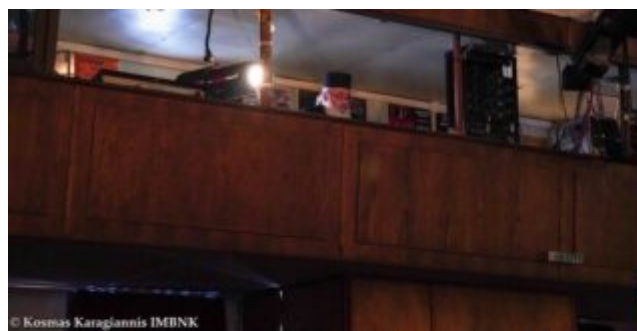
© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Οι εισηγητές και τα θέματα

Κατά την 1η Συνεδρία (26/6 πρωί) προήδρευσε ο Καθηγητής κ. Θεόδωρος Γιάγκου, Κοσμήτορας της Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ., και εισηγήσεις έκαναν: α) ο Αρχιμ. Ελισσαίος Σιμωνοπετρίτης, Καθηγούμενος της Ι. Μ. Σίμωνος Πέτρας Αγίου Όρους, ο οποίος ανέπτυξε το θέμα: «Ο μοναχισμός στη διακονία της Εκκλησίας» και β) ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος, Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής Ε.Κ.Π.Α., ο οποίος ανέπτυξε το θέμα: «Ο επίσκοπος προεστώς της Ευχαριστίας και διάκονος του ποιμνίου “έν τῷ κόσμῳ”. Για μια εκκλησιολογία της διακονίας».

Κατά την 2η Συνεδρία (26/6 απόγευμα) προήδρευσε ο Καθηγητής κ. Συμεών Πασχαλίδης, πρόεδρος του Τμήματος Ποιμαντικής και Κοινωνικής Θεολογίας Α.Π.Θ., και εισηγήσεις έκαναν: α) η Αν. Καθηγήτρια του Τμήματος Ποιμαντικής και Κοινωνικής Θεολογίας Α.Π.Θ. κ. Αικατερίνη Τσαλαμπούνη με θέμα: «Η διακονία κατά τον Απόστολο Παύλο και η πρόσληψη της από τον πρώτο χριστιανισμό» και β) ο Επ. Καθηγητής Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ. κ. Μόσχος Γκουτζιούδης με θέμα: «Ιησούς Χριστός ο μέγας Αρχιερέας και διάκονος του κόσμου».

Κατά την 3η Συνεδρία (27/6 πρωί) προήδρευσε ο Καθηγητής κ. Παναγιώτης Σκαλτσής, Πρόεδρος του Τμήματος Θεολογίας Α.Π.Θ., και εισήγηση έκανε ο

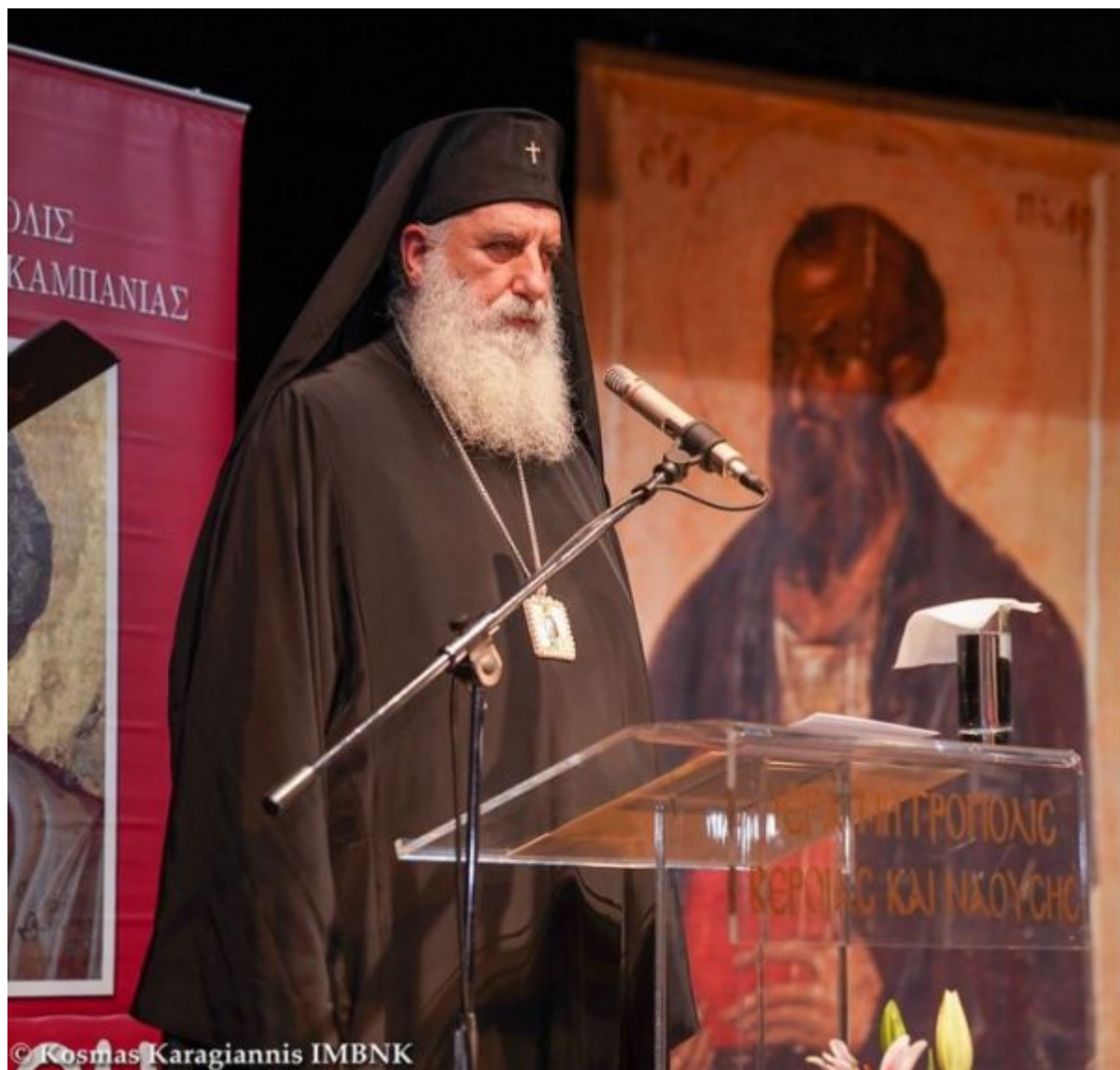
Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ. Πρωτοπρεσβύτερος Αθανάσιος Γκίκας με θέμα: «Μορφές και οργάνωση της ενοριακής διακονίας στην Ορθόδοξη Εκκλησία».

Κατά την 4η Συνεδρία (27/6 πρωί) προήδρευσε ο Ομ. Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ. κ. Δημήτριος Καϊμάκης και εισηγήσεις έκαναν: α) ο Καθηγητής κ. Παναγιώτης Σκαλτσής, Πρόεδρος του Τμήματος Θεολογίας Α.Π.Θ. με θέμα: «Θεία Λατρεία και Διακονία» και β) η Αν. Καθηγήτρια της Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ. κ. Ευαγγελία Αμοιρίδου με θέμα: «Ο ρόλος της Εκκλησίας κατά τούς χρόνους της Τουρκοκρατίας».

Κατά την 5η Συνεδρία (27/6 απόγευμα) προήδρευσε η Επ. Καθηγήτρια του Τμήματος Ποιμαντικής και Κοινωνικής Θεολογίας Α.Π.Θ. κ. Αικατερίνη Τσαλαμπούνη και εισηγήσεις έκαναν: α) ο Αν. Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ. κ. Αθανάσιος Παπαρνάκης με θέμα: «“Καί οὐκ ἠθέλησαν ἐπιστραφῆναι” (Ιερ. 5,3): Η υποδοχή του προφητικού κηρύγματος του Ιερεμίας» και β) ο Λέκτορας της Θεολογικής Σχολής Ε.Κ.Π.Α. κ. Αθανάσιος Αντωνόπουλος με θέμα : «Η Διακονία της Τράπεζας και του Λόγου στην κοινότητα των πρώτων Χριστιανών».

Κατά την 6η Συνεδρία (28/6 πρωί) προήδρευσε ο Αν. Καθηγητής του Τμήματος Θεολογίας Α.Π.Θ. κ. Χαράλαμπος Ατματζίδης και εισηγήσεις έκαναν: α) η Διδάκτωρ Βυζαντινής Αρχαιολογίας / Θεολόγος – Ε.ΔΙ.Π. της Θεολογικής Σχολής Ε.Κ.Π.Α. κ. Ελένη Βλαχοπούλου-Καραμπίνα με θέμα: «Τα ιστορημένα εκκλησιαστικά υφάσματα και ο ρόλος τους στην διακονία της ορθοδόξου πίστεως» και β) η Διδάκτωρ Βυζαντινής Τέχνης της Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ. κ. Παρασκευή Παπαδημητρίου με θέμα: «Θέσεις του αποστόλου Παύλου για τον ρόλο της γυναίκας στην Εκκλησία και ο αντίκτυπός τους στην εκκλησιαστική τέχνη και γραμματεία».

Κατά την 7η Συνεδρία (28/6 πρωί) στην Στρογγυλή τράπεζα προήδρευσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος, Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής Ε.Κ.Π.Α. με θέμα: «Η διακονία της Εκκλησίας στις ευπαθείς ομάδες», στην οποία συμμετείχαν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λεμεσού κ. Αθανάσιος, ο οποίος μίλησε με θέμα: «Η Διακονία των απεξαρτημένων ατόμων», ο Πρωτοπρεσβύτερος Θεόδωρος Μπατάκας, ο οποίος μίλησε με θέμα: «Η Διακονία των φυλακισμένων», ο Πρωτοπρεσβύτερος Σπυρίδων Καλαϊτζόγλου, ο οποίος μίλησε με θέμα: «Η Διακονία των κωφαλάλων», ο Πρωτοπρεσβύτερος Σταύρος Κοφινάς, ο οποίος μίλησε με θέμα: «Η Διακονία των ασθενών», ο Οικονόμος Κωνσταντίνος Παπανικολάου, ο οποίος μίλησε με θέμα: «Η Διακονία των ΑμΕΑ».

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Οι εκπρόσωποι των Ορθοδόξων Πατριαρχείων και Αυτοκεφάλων Εκκλησιών

Όπως κάθε χρόνο το Διεθνές Συνέδριο των Παυλείων παρακολούθησαν εκπρόσωποι των Ορθοδόξων Πατριαρχείων και Αυτοκεφάλων Εκκλησιών, οι οποίοι απηύθυναν

χαιρετισμό και ανέγνωσαν μηνύματα των Προκαθημένων των Εκκλησιών τους.

Οι εκπρόσωποι των Προκαθημένων :

- ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ: Σεβ. Μητροπολίτης Λαοδικείας κ. Θεοδώρητος,
- ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ: Θεοφ. Επίσκοπος Τολιάρας και Νοτίου Μαγαδασκάρης κ. Πρόδρομος
- ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ: Θεοφ. Επίσκοπος Σαφίτα κ. Δημήτριος
- ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ: Σεβ. Αρχιεπίσκοπος Λύδδης κ. Δημήτριος
- ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ ΜΟΣΧΑΣ: Σεβ. Μητροπολίτης Βολοκολάμσκ κ. Ιλαρίων και Θεοφ. Επίσκοπος Σάχτυ και Μιλέροβο κ. Σίμων
- ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ ΣΕΡΒΙΑΣ: Πανιερ. Έπίσκοπος Ναϊσού κ. Αρσένιος
- ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ: Θεοφ. Επίσκοπος Τούλτσεα κ. Βησσαρίων
- ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ: Σεβ. Μητροπολίτης Ρούσσης κ. Ναούμ
- ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ ΓΕΩΡΓΙΑΣ: Σεβ. Μητροπολίτης Ζουκνίδι καί Τσαΐσι κ. Γεράσιμος
- ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ: Πανιερ. Μητροπολίτης Λεμεσού κ. Αθανάσιος
- ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ: Σεβ. Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος
- ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΩΝΙΑΣ: Θεοφ. Επίσκοπος Σουπράσλ κ. Ανδρέας

Το μήνυμα του Μακ. Πατριάρχου Μόσχας κ. Κυρίλλου, ανέγνωσε ο Πρόεδρος του Τμήματος Εξωτερικών Εκκλησιαστικών Σχέσεων του Πατριαρχείου Μόσχας Σεβ. Μητροπολίτης Βολοκολάμσκ κ. Ιλαρίων, ο οποίος και εκπροσώπησε το Πατριαρχείο Μόσχας και παρακολούθησε την 2η Συνεδρία.

Στη λήξη του συνεδρίου ο Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος της Ιεράς Μητροπόλεως Βεροίας Αρχιμ. Δημήτριος Μπακλαγής, ο οποίος παρουσίασε και το συνέδριο, παρουσίασε το νέο βιβλίο του Σεβ. Μητροπολίτου Βεροίας κ. Παντελεήμονος με τίτλο: «Παῦλος ὁ τῶν Βεροιέων διδάσκαλος».

Κήρυξη Λήξης από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Βεροίας κ. Παντελεήμονα:

«Καθάπερ γάρ ἐν ἐνὶ σώματι, πολ-λά μέλη ἔχομεν, τά δέ μέλη πάντα οὐ τήν αὐτήν ἔχει πρᾶξιν, οὕτως οἱ πολλοί ἐν σῶμα ἑσμέν ἐν Χριστῷ ... ἔχοντες χαρίσματα κατὰ τήν χάριν τήν δοθεῖσαν ἡμῖν διάφορα» (Ρωμ. 12.4-5).

Πρὶν ἀπὸ τρεῖς ἡμέρες εἴχαμε ἀρ-χίσει τό ΚΕ΄ Συνέδριό μας μέ θέμα «Ἡ διακονία τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τόν ἀπόστολο Παῦλο» μέ τήν ἀναφορά τοῦ ἀποστόλου πρὸς τοὺς Ἐφεσίους στά ποικίλα χαρίσματα τά ὁποῖα διανέμει ὁ Χριστός ἐν τῇ Ἐκ-κλησίᾳ «πρὸς καταρτισμόν τῶν ἁγίων, εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκο-δομήν τοῦ σώματος τοῦ Χρι-στοῦ» (Ἐφεσ. 4.12).

Καί κατὰ τίς τρεῖς αὐτές ἡμέρες, κατὰ τίς ὁποῖες μᾶς ἀξίωσε ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ διὰ τῶν πρεσβειῶν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καί πρωτοκο-ρυ-φαίου ἀποστόλου Παύλου, τοῦ ἱδρυ-τοῦ τῆς τοπικῆς μας Ἐκ-κλη-σίας, νά εὕρισκόμεθα ἐπὶ τό αὐτό ἀκούοντας τίς δώδεκα εἰσηγήσεις τῶν ἐκλεκτῶν ὁμιλη-τῶν μας γιά τήν ἔννοια καί τίς ποικίλες μορφές τῆς ἐν τῇ Ἐκ-κλησίᾳ διακονίας, διὰ τῆς ὁποίας ἀποδεικνύεται καί ἐνι-σχύεται ἡ ἐνότητα τῶν πιστῶν ὡς μελῶν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά καί παρακολουθώντας σή-μ-ερα τήν ἐξαιρετική στρογγυλή τρά-πεζα μέ θέμα τή διακονία τῆς Ἐκ-κλησίας στίς εὐπαθεῖς ὁμάδες σή-μερα, εἴχαμε ὄντως τήν

εύκαιρία νά διαπιστώσουμε τή σημασία καί τήν αναγκαιότητα τῆς διακονίας.

Ἀπό ὅλες τίς ἀνακοινώσεις ἔγινε ἐμφανές ὅτι ἡ διακονία μέσα στήν Ἐκκλησία ἀλλά καί ἡ διακο-νία τῆς Ἐκκλησίας στόν κόσμο δέν εἶναι οὔτε μονομερής οὔτε ἀνεξάρ-τητη ἀπό τήν πνευματική καί λει-τουρ-γική ζωή τῆς Ἐκκλησίας καί τῶν πιστῶν. Συνδέεται ἄμεσα μέ τήν ὑπόσταση τῆς Ἐκκλησίας, ἐφόσον, ὅπως ἀκούσαμε, ὁ ἐπίσκο-πος εἶναι προεστώς τῆς Εὐχαρι-στίας καί συγ-χρόνως διάκονος τοῦ ποιμνίου «ἐν τῷ κόσμῳ», καί κατὰ συνέπεια μέ αὐτό τόν τρόπο πρέπει νά ἀντιμε-τω-πίζεται ἡ δια-κονία τῆς Ἐκκλη-σίας, ἡ ὁποία δέν μπορεῖ καί δέν πρέπει νά συγχέεται μέ τόν κοινω-νικό ἀκτιβισμό διαφόρων φορέων ἢ καί ἐκκλησιαστικῶν δομῶν πού ἔχουν ὡς ἀποτέλεσμα τήν ἐκκο-σμικευ-μένη θεώρησή της.

Καί αὐτό δέν εἶναι μία θεωρητική ὑπόθεση, ἀλλά ἔχει τήν ἀναφορά της στόν Χριστό, εἰς τύ-πον καί τό-πον τοῦ ὁποίου ἴσταται ὁ ἐπί-σκο-πος, καί ὁ ὁποῖος, ὁ Χριστός δη-λαδῇ, εἶναι συγχρόνως μέγας Ἀρ--χιερεὺς καί διάκονος τοῦ κό-σμου.

Αὐτῇ ἔννοια τῆς διακονίας, ἄγνωστη στήν πρό Χριστοῦ ἐποχή, διαδίδεται στήν πρώτη Ἐκκλησία, ὡς διακονία τῆς τραπέζης καί τοῦ λόγου στίς κοινότητες τῶν χρι-στια-νῶν, καί ἐδραιώνεται, ὅπως ἀκούσαμε, χάρι καί στό κήρυγμα τοῦ ἀποστόλου Παύ-λου.

Ἡ διακονία τοῦ λόγου ἀπο-τελεῖ συνέχεια τοῦ κη-ρύγματος τῶν προφητῶν πού προ-ανήγγει-λαν τή σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου, παρότι συχνά, ὅπως καί στήν πε-ρίπτωση τοῦ προφήτου Ἰερεμίου, στήν ὁποία ἀναφέρθηκε ὁ εἰσηγητής μας, ὁ προφητικός λόγος ἀντιμε-τώ-πισε ἀντιδράσεις.

Ἡ διακονία συνδέεται, ὄχι μόνο στήν πρώτη Ἐκκλησία ἀλλά καί δια-χρονικά, μέ τήν εὐχαριστιακή σύ-ναξη καί τή θεία λατρεία γενικό-τερα, ἡ ὁποία διακονεῖ κατὰ τόν κα-λύτερο τρόπο στό ἔργο τῆς πνευ-ματικῆς ζωῆς τῶν πιστῶν, ὅπως ἐπανειλημ-μένα ἀκούσαμε καί ἀπό τούς ὁμιλητές μας, οἱ ὁποῖοι πα-ρουσίασαν τή σχέση αὐτή ξεκινώ-ντας ὁ καθένας ἀπό διαφο-ρε-τική ἀφετηρία.

Ἀπό τό Συνέδριό μας δέν θά μπο-ροῦσε νά λείπει καί ἡ ἀναφορά στήν τέχνη. Ἔτσι εἴχαμε τήν εὐ-και--ρία νά ἀκούσουμε γιά τόν ρόλο τῶν ἱστορημένων ἐκκλησια-στικῶν ὑφασμάτων στή διακονία τῆς ὁρ-θοδόξου πί-στεως, ἀλλά καί τόν ἀντί-κτυπο πού εἶχαν στήν ἐκκλη-σιαστική τέχνη καί γραμματεία οἱ ἀπόψεις τοῦ ἀποστόλου Παύλου γιά τή γυναίκα καί τόν ρόλο της στήν Ἐκκλησία καί τή διακονία.

Ἄφησα τελευταῖες τίς εἰσηγήσεις πού σχετίζονται μέ πιό πρακτικές πλευρές τῆς διακονίας τῆς Ἐκκλη-σίας, ὅπως μέ τίς μορφές καί τήν ὁργάνωση τῆς διακονίας

στό πλαί-σιο τῆς ἐνορίας, καί τήν μέσω αὐ-τῆς διαρκῆ ποιμαντική φρο-ντίδα τῶν τέκνων τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία μεριμνᾷ γιά τήν ψυχοσω-ματική ὑπόστασή τους, γιά τόν σημαντικό ρόλο τόν ὁποῖο διεδραμάτισε ἡ Ἐκκλησία κατά τήν περίοδο τῆς Τουρκοκρατίας, συμ-βάλ-λοντας ἀποφασιστικά στή δια-τήρηση ὅχι μόνο τῆς πίστεως ἀλλά καί τῆς ἐθνικῆς ταυτότητος τῶν ὑποδούλων, καί ἀκόμη γιά τή σπουδαία δια-κονία τήν ὁποία προσφέρει ὁ μονα-χισμός, καί δῆ ὁ Ἀγιορειτικός, στή διασπορά.

Ἐξαιρετικά ἐνημερωτικά καί ἐν-δια-φέροντα ἦταν ὅσα ἀκούσαμε σήμερα ἀπό τούς πέντε εἰσηγητές τῆς στρογγυλῆς τραπέζης, μέ τήν ὁποία ὁλοκληρώθηκε τό Συνέδριό μας καί ἡ ὁποία εἶχε ὡς θέμα: «Ἡ διακονία τῆς Ἐκκλησίας στίς εὐ-παθεῖς ὁμάδες». Εἰδικότερα ἀκού-σαμε γιά τούς τρόπους διακονίας τῶν ἀπεξαρτημένων ἀτόμων, τῶν φυ-λα-κισμένων, τῶν κωφάλαλων, τῶν ἀσθενῶν καί τῶν ἀτόμων μέ εἰδικές ἀνάγκες.

Οἱ εἰσηγήσεις, εἶμαι βέβαιος, ὅτι ἔδωσαν σέ ὅλους μας ιδέες, τίς ὁποῖες μπορούμε νά ἀξιο-ποιήσου-με στή διακονίας, καθῶς ἀφοροῦν τομεῖς τῆς διακονίας, στούς ὁποί-ους δέν εἶχε δοθεῖ μέχρι πρόσφατα μεγάλη προ-σοχή.

Ἔτσι φθάσαμε μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ στό τέλος καί τοῦ ΚΕ΄ Συ-νε-δρίου μας. Οἱ εὐχαριστίες εἶναι πολ-λές καί ὀφείλονται σέ πολ-λούς, πρωτίστως ὅμως στόν Θεό, ὁ ὁποῖος μᾶς ἔδωσε μία ἀκόμη εὐκαιρία νά τιμήσουμε τόν πρωτοκορυφαῖο ἀπόστολο Παῦλο.

Ἄς μοῦ ἐπιτραπεῖ νά ἀρχίσω ἐκφράζοντας τήν εὐγνωμοσύνη καί τίς ὀλοκάρδιες εὐχαριστίες μου πρός τήν Αὐτοῦ Θειοτάτη Πανα-γιό-τητα, τόν Οἰκουμενικό μας Πα-τρι-άρ-χη κ.κ. Βαρθολομαῖο, ὅχι μόνο γιά τήν ἀποστολή τοῦ ἐκπρο-σώπου του, Σεβασμιωτάτου Μη-τρο-πολί-του Λαοδικείας καί προσ-φι-λοῦς μου ἀδελφοῦ κ. Θεοδω-ρήτου, ἀλλά καί γιά τίς εὐχές του καί τήν ἀπο-στολή τοῦ σεπτοῦ Πατριαρχικοῦ του μηνύματος.

Τήν εὐγνωμοσύνη καί τίς εὐχα-ρι-στίες μου ἐκφράζω καί πρός τούς Μακαριωτάτους Προκαθημένους τῶν πρεσβυγενῶν καί τῶν νεωτέ-ρων πατριαρχείων ἀλλά καί τῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν γιά τήν ἀποστολή τῶν Σεβασμιωτάτων καί Θεοφι-λε-στάτων ἐκπροσώπων τους, οἱ ὁποῖοι τίμησαν μέ τήν πα-ρουσία τους τό Συνέδριό μας.

Ἐκφράζω γιά μία ἀκόμη φορά τίς θερμότατες εὐχαριστίες μου πρός τούς ἐλλογιμωτάτους εἰσηγητές, τούς συνέδρους, καί κυρίως πρός τόν πρόεδρο καί τά μέλη τῆς Ἐπι-στημονικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συνε-δρίου μας.

Εὐχαριστῶ ἀπό καρδίας καί τά μέ-λη τῆς Ὁργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς γιά τόν κόπο

καί τή φροντίδα τους μέ σκοπό τήν ἄρτια ὁργάνωση καί τήν ἐπιτυχῇ διεξαγωγή τοῦ Συνεδρίου.

Τίςθερμότατες ὅμως εὐχαριστίες μου θά ἤθελα νά ἐκφράσω καί πρὸς ὅλους τοὺς συνεργάτες μου, ὅλο τόν κλῆρο τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως, ἀπὸ τόν Πρωτοσύγκελλο μέχρι τόν νεώτερο διάκονο, πρὸς τοὺς ἐργαζομένους στά γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως κλη-ρικούς καί λαϊκούς, καί πρὸς τοὺς συνεργάτες τῆς τοπικῆς μας Ἐκ-κλη-σίας σέ ὅλους τοὺς τομεῖς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔργου, τοὺς κατη-χητές, τοὺς κυκλάρχες, τά μέλη τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβου-λίων, τῶν Φιλοπτώχων ταμείων, τῶν συσσιτίων, τῶν Κοινωνικῶν φροντιστηρίων, τῶν κατασκη-νώ-σεων καί ὄλων τῶν λοιπῶν δρά-σεων τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως.

Εὐχαριστῶ καί ὅλους ἐσᾶς, ἀδελ-φοί μου, πού τιμήσατε μέ τήν πα-ρου-σία σας τό Συνέδριο καί ἐκ-φρά-σατε μέσω αὐτοῦ τήν ἀγάπη σας καί τόν σεβασμό σας πρὸς τόν πρω-τοκορυφαῖο καί μέγα ἀπόστο-λο Παῦ-λο: τοὺς ἄρχοντες μας, τόν Δήμαρχό μας, τόν Στρατηγό μας, τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ Στρατοῦ καί τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, τοὺς κληρι-κούς, τοὺς μοναχούς καί τίς μονα-χές μας, καί τόν εὐσεβῆ λαό τοῦ Θεοῦ.

Τό ΚΕ΄ Συνέδριο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως σὺν Θεῷ ὁλοκληρώ-θηκε καί ὁ τελευταῖος λόγος ἀνή-κει δικαιοματικά σέ Ἐκεῖ-νον, ὁ ὁποῖος μᾶς ἔκανε γνωστό τόν ἄγνωστό μας μέχρι τότε Θεό. Ἀνήκει στό «σκεῦος τῆς ἐκλογῆς», στόν ὁποῖο ὁ ἴδιος ὁ Χρι-στός ἐμπι-στεύθηκε τή διακονία τοῦ εὐαγ-γελίου του. Γι’ αὐτό καί δέν θά τόν πῶ ἐγώ. Θά τόν ἀφήσω νά τόν πεῖ ὁ ἴδιος ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπό-στο-λος, μέσα ἀπὸ τίς εἰσηγήσεις τοῦ περσिनοῦ Συνεδρίου, τοῦ ὁ-ποῖου ἔχω τή χαρά νά σᾶς παρου-σιάζω αὐ-τή τή στιγμή τόν τόμο τῶν Πρα-κτικῶν.

Σέ αὐτόν ἀνήκει ἡ τιμή καί ὁ ἔπαι-νος. Σέ αὐτόν ἀνήκει ἡ εὐγνω-μο-σύνη μας, ὅχι μόνο γιά τά φετινά ΚΕ΄ Παύλεια ἀλλά γιά τά Παύλεια καί τῶν 25 ἐτῶν. Τίς δικές του πρε-σβεῖες ἐπικαλοῦμαι γιά νά συνεχί-σουμε «ἐν παντί συνιστῶντες ἑαυ-τούς ὡς Χριστοῦ διακόνους» (2 Κορ. 6.4), «ὅπως ἐνδοξασθῇ τό ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ ἐν ὑμῖν καί ὑμεῖς ἐν αὐτῷ» (2 Θεσ. 1.12).